

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713201380
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713201380.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Tomáš Kušnir, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: L. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom č. XX, XXX XX X. V., štátny občan SR, o zaplatenie pohľadávky vo výške 144,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyňi súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ Consumer Finance Holding, a.s. sa svojim návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.2.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 144,25 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28.5.2010 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že poskytol odporkyňi na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 18.6.2008 sumu 663,88 eur, ktorú sa odporkyňa zaviazala uhradiť formou pravidelných 30 mesačných splátok v sume 13,28 eur. Odporkyňa uhradila splátky celkom v sume 537,89 eur. Odporkyňa svoj záväzok voči pôvodnému navrhovateľovi neplnila v čase určenom v zmluve, čím sa dostala do omeškania a preto pôvodný navrhovateľ predžalobnou upomienkou zo dňa 6.5.2010 vyzval odporkyňu k okamžitej úhrade všetkých splátok, čo však odporkyňa nesplnila. Celkový dlh odporkyne ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 144,25 eur, súčasne si pôvodný navrhovateľ uplatnil tiež zákonný úrok z omeškania.

Súd uznesením č.k. 3C/81/2013-23 zo dňa 17.5.2013 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného navrhovateľa vstúpil EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Pre nedostatok odôvodnenia návrhu súd vyzval navrhovateľa, aby špecifikoval dlžnú čiastku 144,25 eur, aby uviedol, koľko splátok a v akej výške odporkyňa celkom zaplatila a akým spôsobom došlo k zosplatneniu záväzku. Navrhovateľ sa podaním zo dňa 20.2.2014 k výzve súdu vyjadril tak, že pôvodný veriteľ poskytol odporkyňi pôžičku vo výške 315,01 eur (9 490 Sk), ktorú sa odporkyňa zaviazala uhradiť v 30. mesačných splátkach vo výške 13,28 eur a zaplatiť akontáciu 265,55 eur. Odporkyňa uhradila celkom sumu 537,89 eur. Žalovaná suma pozostáva z neuhradenej istiny 121,81 eur a z poplatkov vo výške 22,44 eur vyčíslených v zmysle bodu 12.2 podmienok k zmluve o pôžičke, kde sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky.

Navrhovateľ a jeho splnomocnenec sa na riadne a včasne predvolané pojednávanie nedostavili, ich neúčast' ospravedlnil splnomocnenec navrhovateľa, ktorý navrhol, aby súd rozhodol bez ich účasti.

Odporkyňa sa k návrhu na písomnú výzvu súdu nevyjadrila. Na pojednávaní k návrhu uviedla, že má dôkazy o úhradách jej dlhu, ktorý jej vznikol zo všetkých pôžičiek, ktoré mala od Quatra alebo od Consumer Financ Holding na splátky.

Súd vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa a jeho splnomocnenca a prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy berúc do úvahy, že vec bolo možné rozhodnúť aj na základe listinných dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 18.6.2008, Podmienkami k zmluve o pôžičke, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.3.2013 s prílohou, prehľadom splátok a úhrad, podaním navrhovateľa zo dňa 20.2.2014, predžalobnou upomienkou zo dňa 5.6.2010 s doručenkou neprevzatou v odbernej lehote, výsluchom odporkyne a zistil tento skutkový stav veci:

Zo Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX . zo dňa 18.6.2008 súd zistil, že ju podpísal právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa, ide o formulárové tlačivo, v ktorom je uvedená celková suma pôžičky 663,88 eur, z toho akontácia v sume 265,55 eur, počet mesačných splátok je 30, výška mesačnej splátky je 13,28 eur, ročná úroková sadzba 20,79 %, RPMN 20,79 %, konečná splatnosť 30 mesiacov. Predmetom financovania pôžičky je chladnička Whirlpool s kúpnu cenou 580,56 eur. V spodnej časti zmluvy je v predtlačenom formulári uvedené prehlásenie klienta o tom, že súhlasí so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom prislúchajúcim spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť splátky riadne a včas.

Podľa bodu 12.2 Podmienok k zmluve o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky.

Podľa bodu 12.3 Podmienok k zmluve o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania.

Podľa bodu 12.4 Podmienok k zmluve o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že v prípade vypovedania zmluvy spoločnosťou, má spoločnosť právo uplatniť si pokutu za vypovedanie zmluvy.

Právnym predchodcom navrhovateľa predložené podmienky k zmluve o pôžičke neboli podpísané odporkyňou.

Prehľadom splátok a úhrad súd zistil, že odporkyňa uhradila za obdobie od 18.6.2008 do 8.11.2011 splátky celkom v sume 537,89 eur. Pôvodný veriteľ účtoval odporkyni pokutu za omeškanie a sankčné úroky spolu celkom vo výške 22,44 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.3.2013 spolu s prílohou má súd preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila na postupníka, ktorým je súčasný navrhovateľ pohľadávku voči odporkyni uplatňovanú v tomto konaní.

Predžalobnou upomienkou zo dňa 5.6.2010 vyzval pôvodný navrhovateľ odporkyňu k okamžitej úhrade dlžnej sumy 163,95 eur najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Odporkyňa upomienku doručovanú jej poštou neprevzala v odbernej lehote.

Odporkyňa pri výsluchu uviedla, že si brala pôžičku na kúpu chladničky, nepamätala si, koľko finančných prostriedkov celkom zaplatila. Pri uzatváraní zmluvy nedohadovala žiadne podmienky, ani zmluvnú pokutu, ani úroky, ani úroky z omeškania.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení do 31.7.2008 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení do 31.10.2008 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka 9) alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení do 31.10.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že návrh nebol podaný dôvodne. Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom je spotrebiteľský a predmetná zmluva je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Súd má za to, že zmluva o pôžičke spĺňa náležitosti zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval nielen podľa § 479 Obchodného zákonníka, ale aj v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a tiež v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy. Spotrebiteľský charakter zmluvy vyplýva z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že pôvodný veriteľ je dodávateľom a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, žeby odporkyňa požadovala poskytnúť pôžičku nie ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 3 OZ, alebo žeby naopak konala ako osoba pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že písomne uzavretá zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou, uzavretou medzi dodávateľom vo forme spotrebiteľského úveru. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie nielen zmluva o úvere ale aj zmluva o pôžičke, obe zadané ako spotrebiteľský úver, ktorým je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov a podľa písmena b) ustanovenia obsahom tak zmluvy o úvere ako aj zmluvy o pôžičke je záväzok veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi dočasne peňažné prostriedky a spotrebiteľov záväzok ich vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Navrhovateľ v konaní nerozporoval skutočnosť, že odporkyňa má v ich zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa.

V rámci súdnej kontroly danej vnútroštátnemu súdu Smernicou Rady č. 93/13/ EHS 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, premietnutej do ustanovení § 52 až § 54 zákona č.

150/2004 Z.z. sa súd zaoberal otázkou, či spotrebiteľská zmluva a k nej patriace podmienky, neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda či neobsahuje neprijateľnú podmienku. Neprijateľné podmienky zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ nemá pri podpise zmluvy možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť pochopiť ich obsah. Zmluvu uzatvára spotrebiteľ na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

V prejednávanej veci na základe záveru, že medzi účastníkmi sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, typovú (adhéznú), predtlačенú na formulári, ktorú o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovil obsah zmluvy uzavretej s odporkyňou - spotrebiteľom a vo formulárovej zmluve stanovil aj podmienky jej realizácie a odporkyňa ako fyzická osoba - spotrebiteľ ako vyplýva tiež z jej výsluchu, nemala možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy, nemohla vyjednávať a mohla predložený návrh navrhovateľom na uzavretie zmluvy o úvere buď prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť, súd skúmal, či zmluva a k nej patriace podmienky neobsahuje neprijateľné podmienky v zmysle § 53 ods. 1 a 3 OZ.

Súd preskúmal zmluvu a k nej patriace podmienky a zistil, že tieto obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, z ktorých si navrhovateľ v konaní uplatňoval plnenie.

Súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku v zmluve o pôžičke časť klient, kde klient prehlasuje, že súhlasí so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom prislúchajúcim spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť splátky riadne a včas. S uvedenou podmienkou súvisia ďalšie neprijateľné podmienky, ktoré sa nachádzajú vo VOP a to v bode 12.2, kde sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky a v bode 12.3, kde sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Prehlásenie uvedené v zmluve je vopred predtlačенé na formulári veľmi drobným, skoro nečitateľným písmom uprostred dlhšieho spolu písaného odseku. Zo Zmluvy o pôžičke, z k nej patriacich VOP, z výsluchu odporkyne a na základe rozhodovacej činnosti súdu možno urobiť záver, že ide o formulárovú zmluvu, ktorú uzatváral dodávateľ služby s ďalším množstvom spotrebiteľov za rovnakých podmienok v rovnakom čase ako s odporkyňou a podmienky zmluvy a VOP pripravil dodávateľ ako štandardné typové. Takto predloženú zmluvu mohla odporkyňa buď ako celok prijať alebo odmietnuť a nemala možnosť ako strana v slabšej vyjednávacej pozícii v zmluvnom vzťahu s dodávateľom vyjednať si podmienky zmluvy, keď mala aj možnosť oboznámiť sa s podmienkami zmluvy pred jej podpisom, nemohla ovplyvniť ich obsah. Súd má za to, že pôvodný veriteľ použil pri uzatváraní zmluvy nekalú obchodnú prax tým, že do zmluvy zakomponoval formulárové prehlásenie klienta uvedené drobným písmom, ktoré odporkyňa prijala podpisom zmluvy ako celok a ktoré nemohla odmietnuť. VOP predložené súdu neboli podpísané odporkyňou, boli predložené ako formulárové tlačivo s ešte menším písmom, než aké bolo uvedené v časti prehlásenia klienta v zmluve o pôžičke. Taktiež uvedené VOP nemohla odporkyňa odmietnuť, keďže podľa zmluvy sú súčasťou zmluvy o pôžičke. Navrhovateľ v konaní neuniesol dôkazné bremeno, že medzi jeho právnym predchodcom (dodávateľom služby) a odporkyňou boli individuálne vyjednané podmienky zmluvy, pričom ho zaťažuje dôkazné bremeno, čo vyplýva z hmotnoprávneho ustanovenia § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka a súd dospel k záveru v zmysle tohto ustanovenia, že treba považovať podmienky zmluvy a VOP, za individuálne s odporkyňou nevyjednané ohľadom plnenia „za zmluvnú pokutu a sankčný úrok“, keď mal súd preukázané, že dodávateľ predložil odporkyni formulárové znenie zmluvy a VOP ním vopred pripravené, čím nie je splnená požiadavka, že na individuálne dojednanie je potrebné náležite rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Z uvedených dôvodov súd považuje ustanovenia o zmluvnej pokute a o sankčnom úroku za neplatné.

V konaní bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporkyňou platne zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol odporkyňi pôžičku vo výške 315,01 eur (9 490 Sk). Ustanovenie § 4 zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje náležitosti zmluvy. Absencia niektorých náležitostí (napr. celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, konečná splatnosť spotrebiteľského úveru) nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver/pôžička a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch namiesto neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc zo záveru, že medzi účastníkmi bola platne uzavretá zmluva o pôžičke majúca niektoré náležitosti vyžadované zákonom, zaoberal sa súd nárokom navrhovateľa uplatneným v konaní po odporkyňi na zaplatenie (§ 80 písm. b) O.s.p.).

Súd dospel k záveru, že zmluva o pôžičke v čase jej uzavretia neobsahovala všetky náležitosti stanovené zákonom a to konkrétne náležitosť uvedenú v ustanovení § 4 ods. 2 písm. g), i), k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Absencia konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobuje, že spotrebiteľská pôžička sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Súčasne navrhovateľ podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch nemôže požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. S odkazom na uvedené, súd nárok navrhovateľa na úroky a poplatky zamietol. Súd v konaní dospel k záveru, že pre neprijateľnosť podmienok o zmluvnej pokute v zmluve o pôžičke a v podmienkach k zmluve o pôžičke a o sankčnom úroku v podmienkach k zmluve o pôžičke, ktoré súd vyššie vyhodnotil ako neplatné, nemal navrhovateľ nárok ani na zaplatenie sumy 22,44 eur ako zmluvnej pokuty a sankčného úroku. Ako súd uviedol vyššie, celá pôžička sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov a tento následok má za to, že odporkyňa bola povinná vrátiť iba sumu istiny, ktorá jej bola požičaná, t.j. sumu 315,01 eur (9 490 Sk). Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad odporkyňa zaplatila splátky v celkovej výške 537,89 eur. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa uhradila navrhovateľovi vyššiu sumu, než bola suma poskytnutej pôžičky, keďže navrhovateľovi nepatria úroky a poplatky, ktoré boli súčasťou jednotlivých splátok, súd má za to že bola splatená celá pôžička, právo z pôžičky zaniklo splnením a preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Navrhovateľovi nebolo možné priznať ani úrok z omeškania z nepriznanej istiny. Súd má za to že bola splatená celá pôžička, právo z pôžičky zaniklo. Súd má za to, že pohľadávka navrhovateľa bola už odporkyňou splatená a preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p., avšak odporkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko odporkyňa sa výslovne na pojednávaní práva na náhradu trov konania zriekla.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.